

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/104/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722201387
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6722201387.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: Ing. T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v T., S. č. XXXX/XX, proti žalovanému: J. Telekom, a.s., IČO: 35763469, so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 28, zastúpenému JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Ľudovíta Štúra č. 2045/9, o zaplatenie 4.716,52 €, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 15C/16/2022-99 zo dňa 09.09.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania (druhý výrok); súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že „žalobou podanou na tunajšom súde dňa 08.04.2022 a následne opravenou a doplnenou podaním doručeným súdu dňa 23.04.2022 žiadal žalobca zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka v sume 4.716,52 € so súdnymi trovami; žalobou uplatnený nárok odôvodňoval tým, že žalovaný (Slovak Telekom, a.s.) zriadil vecné bremeno na pozemku žalobcu (nepodnikateľa) parcela č. XXXX/X o výmere XXX,XX m² na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J. bez dohody a bez úplaty; poukázal na to, že nižšie súdy Okresný súd Zvolen, ako aj Banská Bystrica rozsudkami č.k. 13C/175/2016-190 zo dňa 11.04.2019, resp. 14Co/171/2019-233 zo dňa 15.10.2019 nedôvodne zamietli žalobu z dôvodu absencie nestrannosti; žalovaný neposkytol žalobcovi nijakú úplatu; žalobca dôvodil tým, že má nárok za zriadenie vecného bremena na jeho pozemku na obvyklú trhovú cenu 20,- € na m²; požadovanú výšku plnenia bezdôvodného obohatenia vypočítal tak, že vychádzal z výmery podielu v m² a obvyklej trhovej ceny, ku ktorej pripočítal exekučné trovy a súdne trovy, pričom žiadal spolu sumu 4.716,52 €“; súd prvej inštancie zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13C/175/2016 zistil, že „žalobca totožný so žalobcom v tomto konaní podal dňa 06.10.2016 na tunajšom súde žalobu proti žalovanému, ktorý bol totožný so žalovaným v tomto konaní; predmetom konania bolo zaplatenie bezdôvodného obohatenia z dôvodu zriadenia vecného bremena na parcele č. XXXX/X na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J.; z dôvodu zriadenia vecného bremena malo dôjsť k porušeniu povinností zo strany žalovaného, ktorý zriadil toto vecné bremeno na pozemku žalobcu bez odplaty; Okresný súd Zvolen vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.04.2019, ktorým v časti zaplatenia sumy 905,- € konanie pre dispozíciu so žalobou zastavil; vo zvyšku žalobu zamietol z dôvodu preklúzie; súd konštatoval, že žalobca sa oznámením na základe záznamovej listiny č. Z-XXX/XXXX dozvedel o vzniku vecného bremena v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. a následne nepostupoval v zmysle § 66 ods. 5 zákona č. 351/2011 Z. z. a neuplatnil si predmetný nárok na jednorazovú náhradu do jedného roka; v dôsledku podaného

odvolania voči zamietajúcemu výroku vo veci rozhodoval súd druhej inštancie, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 14CoP/171/2019 dňa 15.10.2019 rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku potvrdil; v plnom rozsahu sa stotožnil s právnou kvalifikáciou súdu prvej inštancie; zo spisu jednoznačne vyplynulo, že predmetom konania bol uplatnený nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena na parcele P. č. XXXX/X zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J.“; súd prvej inštancie dospel k záveru, že vo vzťahu ku konaniu právoplatne skončenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/175/2016 ide vo vzťahu k prejednávanej veci o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pričom argumentoval, že „v oboch konaniach sa jedná o totožnosť strán sporu, kde na strane žalobcu vystupuje O. T. P. a na strane žalovaného spoločnosť Slovak Telekom, a.s.; rovnako sa jedná aj o totožný nárok uplatnený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/175/2016, kde bol žalobca neúspešný s nárokom uplatňovaným v tomto konaní, kde si tak ako v konaní pod sp. zn. 13C/175/2016 aj v tomto žalobca uplatňuje nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena na parcele vedenej na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J.; teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami a to totožnosťou osôb, čo je v danom spore zrejmé a totožnosťou predmetu konania; v oboch konaniach si žalobca uplatňuje nárok na vyplatenie náhrady za zriadenie vecného bremena na parcele zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. J. (parcela parc. č. B. XXXX/X); z uvedeného je zrejmé, že v oboch sporoch ide o totožnosť subjektov a totožnosť skutku; nevyskytla sa tu žiadna nová skutočnosť, ktorá by zmenila skutkový stav žaloby a preto mal súd za to, že v konaní ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci a to bez ohľadu na to, že v pôvodnom konaní bolo uplatňovaných titulom náhrady za zriadenie vecného bremena suma 1.810,- € a v tomto konaní je uplatňovaná titulom náhrady za zriadenie vecného bremena suma 4.716,52 €; v oboch prípadoch totiž ide o nárok, ktorý vychádza z tých istých skutočností a ide tu o vecné bremeno, teda totožný predmet konania; to znamená, že tu ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektami; existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadnuť z úradnej moci a len čo zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania v zmysle ustanovenia § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku“; na základe uvedeného súd prvej inštancie začaté konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) zastavil podľa § 161 ods. 1 a 2, § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) a rozhodol o trovách konania podľa § 256 ods. 1 C.s.p., pretože dospel k záveru, že zastavenie konania zavinil žalobca.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 21.09.2022 (č.l. 105-106 spisu); uznesenie napadol v celom rozsahu; podľa obsahu vyjadril názor, že na zastavenie konania neboli splnené procesné podmienky; nesúhlasil so „skúmaním postupu až ku konaniu sp. zn. 13C/175/2016“, pretože ide o „zbytočné mrhanie času pre súd prvej inštancie“, nakoľko v konaní sp. zn. 13C/175/2016 išlo o náhradu škody a v prejednávanej veci ide o vydanie bezdôvodného obohatenia; v ďalšom texte odvolania podrobne argumentoval ohľadne svojho postupu pri podávaní viacerých žalôb a ich úprav, resp. návrhov na spojenie konaní ako aj k otázke prekážky začatého konania (litispendencie) vo vzťahu k niektorým z nich; na základe uvedeného navrhol zrušenie napadnutého uznesenia; dňa 17.10.2022 doručil žalobca odvolaciemu súdu podanie zo dňa 17.10.2022 (č.l. 114 spisu) a dňa 25.10.2022 podanie zo dňa 24.10.2022 (č.l. 115-116 spisu), ktorými podľa obsahu mienil doplnenie odvolania; v týchto podaniach v podstate zopakoval svoju argumentáciu s tým, že navyše tvrdil, že vo veci sp. zn. 13C/175/2016 došlo k zastaveniu konania, pričom rozhodnutie o zastavení konania (odmietnutí podania) nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata).

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zastaveniu konania o žalobe žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; vo všeobecnosti súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, t.j. či sú splnené procesné podmienky (§ 161 ods. 1 C.s.p.); podľa § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova; prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) predstavuje procesnú podmienku konania, nedostatok ktorej súdu znemožňuje vo veci konať a rozhodnúť vo veci samej; takýto nedostatok procesnej podmienky konania nemožno odstrániť, preto súd po jeho zistení musí začaté konanie v ktoromkoľvek štádiu bez ďalšieho zastaviť podľa § 161 ods. 2 C.s.p.; o prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) ide vtedy, keď v obidvoch konaniach ide o totožný spor, t.j. spor, ktorý sa týka (1) totožných strán, (2) totožného predmetu konania a (3) totožných skutkových okolností, od ktorých sa odvodzuje uplatnený nárok; v prípade nesplnenia ktoréhokoľvek z uvedených prvkov sa nejedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata); odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie považuje konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/175/2016 za také, ktoré predstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu ku konaniu o v prejednávanom spore; súd prvej inštancie mal preto aj podľa názoru odvolacieho súdu splnené procesné podmienky na zastavenie konania napadnutým uznesením; rozdielna právna kvalifikácia uplatneného nároku zo strany žalobcu (náhrada škody v konaní sp. zn. 13C/175/2016, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia v prejednávanom spore) je vo vzťahu k ustanoveniu § 230 C.s.p. bez právneho významu, pretože rozhodujúce sú len skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje uplatnený nárok, pričom tieto sú v obidvoch prípadoch rovnaké (t.j. zriadenie vecného bremena zo zákona na pozemku žalobcu v prospech žalovaného bez náhrady); nie je pravdivé ani tvrdenie žalobcu, že konanie vedené pod sp. zn. 13C/175/2016 skončilo zastavením konania (konanie bolo zastavené len v časti, kým vo zvyšku bola žaloba žalobcu posúdená meritorne ako nedôvodná z dôvodu preklúzie uplatneného nároku); len samotný nesúhlas s rozhodnutím súdu vo veci sp. zn. 13C/175/2016 (ktorý vyplýva zo žaloby a ostatných podaní žalobcu) je vo vzťahu k prekážke právoplatne rozhodnutej veci bez právneho významu; na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok), ktorý bol vecne správny a odôvodnený procesným zavinením žalobcu na zastavení konania (podanie žaloby, vo vzťahu ku ktorej existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, považuje po zastavení konania o takejto žalobe aj odvolací súd za zavinenie na zastavení konania na strane žalobcu).

5. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); žalovaný bol však v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.